

Vurdering av mevi165, våren 2017

Studenter og lærere

31 studenter avla eksamen. Karakterfordelingen: A: 8, B: 13, C: 10, Av dem som avla eksamen, følger 14 bachelorprogrammet i journalistikk, 14 bachelorprogrammet i film og TV, mens tre er journalistikkstudenter fra tidligere kull.

Lærere: Per Christian Magnus, video, Siri Løken, NRK, lyd. Kursansvarlig: Terje Angelshaug, tekst og foto etc.

Pensumlitteratur:

Olav Njaastad (2010): TV-reportasjen, Oslo: Gyldendal (163 sider)

Steen Steensen (2016): Stedets sjanger, 2. utgave, Høyskoleforlaget (277 sider)

Berit Hedemann (2006): Hør og Se, Cappelen Damm (180 sider)

Vurdering

Årets kurs ble lagt opp etter mønsteret som har vært fulgt de siste tre årene. Studentene skal gjennom kurset forstå reportasjesjangerens kjennetegn og være i stand til å lage reportasjer på ulike plattformer (tekst, fotos, lyd og video). Studentene velger selv plattform for eksamensarbeidet sitt og alle plattformer var representert blant årets eksamensreportasjer. Variasjonen i valg av plattformer har aldri vært større. Jeg tar det som et tegn på at det faglige tilbudet i programmet stadig utvider studentenes praktiske kompetanse. Av de fire plattformene vi underviser i på MEVI165, er den rene fotoreportasje og lydreportasjen det studentene er mest usikre på når de kommer. Ettersom bevisst fotokunnskap og kompetanse på lyd er viktig for studenter som skal ut i et arbeidsmarked der krav til allsidighet er økende, bør disse plattformene vies større oppmerksomhet i journalistikkstudiet fra første stund.

Basert på samtaler med studenter er det grunn til å tro at opplegget for MEVI165, med hovedvekt på obligatoriske oppgaver og hyppige, individuelle tilbakemeldinger, fungerer bra. En skriftlig evaluering viste at studentene hadde hatt godt faglig utbytte. 28 av 31 ga karakter 4 eller bedre på faglig utbytte. De aller fleste ga 5 eller 6 (toppkarakter). Det var særlig gledelig å legge merke til at film/TVstudentene var minst like positive som journalistikkgruppen. Prosessen med å integrere film/TV-studenter i dette journalistikk-kurset har tatt sin tid, men årets tilbakemelding er enda en bekreftelse på at det har lyktes godt.

I fjorårets kursevaluering tok jeg opp forholdet til Nordiske Mediedager og foreslo at studentinnsats der burde være frivillig. Dette fordi konferansen legges midt i studentenes eksamensperiode og den er lite relevant som arena for reportasjearbeid. Ordningen ble gjennomført i år. Studentene valgte fritt om de ville delta på arrangementet. Jeg har ikke fått noen klager, verken fra studenter eller NMD på denne ordningen.

Oppsummering

Reportasje er en spennende, men krevende sjanger. Begrepet misbrukes daglig i diskusjoner om journalistikk der likt og ulikt kalles reportasje. Å gi studentene forståelse for og kunnskaper om sjangeren slik at de kan boltre seg i alle reportasjens farger, krever arbeid og modning. Den fortellende journalistikken er viktig, men et kurs fra mars til mai kan bare gi studentene en første smak av noe som kan gi dem livgivende tilfredsstillelse som journalister så lenge de kan forme ord og bilder. Den fremtidige journalistikkutdanningen må gi større rom for sjangeren og utvide registeret av plattformer den kan dyrkes på.

Årets kurs er foreløpig siste versjon av et kurs som har vært i kontinuerlig forandring gjennom den tiden jeg har hatt ansvaret for det. Det har vært praktisk orientert og forelesningene har i svært liten grad forholdt seg til pensum. Noen studenter har savnet større oppmerksomhet omkring det teoretiske grunnlaget for sjangeren uten at det på noen måte har utviklet seg til et krav om forandring. For de fleste er dagens ordning utmerket. Jeg tror likevel at det kunne øke forståelsen for sjangeren om en la inn en eller to forelesninger/workshops om sjangerens historikk og kjennetegn. Det vil imidlertid være viktig å knytte slik undervisning tett til praktiske eksempler.

Av pensumlitteraturen er Berit Hedemanns bok ti år gammel. Den er god, men en ny bok av Lars Nyre og Linda Eide om lydjournalistikk bør vurderes som alternativ.

21. juni 2017

Terje Angelshaug